

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Engedje meg, hogy ez úton gratuláljak választási győzelméhez! A legnagyobb elismerés jár annak, aki több millió magyar ember bizalmát képes kiérdemelni. Ezért a legnagyobb tisztelettel viseltetek a mindenkori magyar miniszterelnök iránt, függetlenül az esetleges álláspontbeli különbségektől. Nincs ez másképp az Ön irányában sem.

Tudatában voltunk annak, hogy az új kormány nehéz helyzetben veszi át az ország irányítását. Következésképp arra is fel voltunk készülve, hogy az előző kormány által kilátásba helyezett források – bármennyire is indokolhatóak szakmai szempontból – korrekcióra szorulhatnak. Nyilatkozataimban világossá tettem, hogy – a szerződésünk adta jogi lehetőségektől függetlenül – további kötelezettségvállalásokat kizárólag az új kormánnyal való konzultációkat követően teszünk.

A közösségi médiából értesültünk arról, hogy a Magyar Kormány felbontja szerződésünket, valamint arról is, hogy „párhuzamos rendszerekre” nincs szükség. Meggyőződésünk nekünk is, hogy Magyarországnak valóban nem párhuzamos rendszerekre, hanem egymást erősítő, együttműködésre épülő tudományos megoldásokra van szüksége.

Az Élvonalt pontosan ezt kívánja szolgálni.

Olyan modellt építünk, amely világszínvonalú feltételeket biztosít hosszú távú kiszámíthatósággal a jövő mélytechnológiai áttöréseit eredményező csúcskutatások számára, beágyazva a meglévő ökoszisztémába.

A honlapunkon olvasható Küldetés (frontiers.hu/ourmission) tömören, de minden részletre kiterjedően mutatja be a vállalásunkat. Nem "párhuzamos rendszert" építettünk és építünk, hanem valami **teljesen újat és világviszonylatban egyedülállót**.

Újat, mert nem létezett egy olyan modell Magyarországon, amely világszínvonalú feltételeket biztosít hosszú távú kiszámíthatósággal a jövő mélytechnológiai áttöréseit eredményező csúcskutatás számára. Mindkettő *elengedhetetlen feltétele* annak, hogy sikerrel hozhassunk haza világhírű tudósokat, innovátorokat, akik évtizedek óta külföldön kamatoztatják tudásukat, hozzák létre a magas hozzáadott értéket termelni képes vállalkozásokat. Mert itthon a fenti feltételek hiányoztak. Ezért az elmúlt évtizedekben *egyetlen külföldön alkotó iskolateremtő tudóst* sem sikerült tartósan visszahozni Magyarországra.

A magyar állam támogatásával az Élvonalt létrehozta ennek a modellnek és a meglévő ökoszisztémába való integrálásának az alapjait. Rövid működésünk alatt sikerült bevonzanunk Roska Botond professzor urat, a jelenleg Svájcban dolgozó világhírű kutatót, valamint további, külföldön dolgozó tudósokkal folytatunk előrehaladott egyeztetéseket. Investigator programunk iránt számos külföldön

dolgozó ERC-pályázatnyertes kutató érdeklődik. Elértük mindezt néhány hónappal indulásunk óta. Elindítottunk egy folyamatot, amire a meglévő kutatási ökoszisztéma évtizedeken át nem volt képes.

Újat, mert leraktuk az egységes természettudományos tehetséggondozás alapjait, a matematika, fizika és informatika területén, s kiterjesztjük a mesterséges intelligencia és kémia területére - az ország legjobb középiskolai tanárai összefogásával. Magyarországon elsőként építettük fel a havi rendszerességgel "edzőtáborozó" olimpiai iskolákat, amelyek mára "kitermelték" a Magyarországot idén képviselő csapatok - egyetlen fő kivételével - teljes mezőnyét. Tesszük mindezt mindazon szervezetekkel szoros együttműködésben, amelyek osztják alapelveinket: átláthatóság, mérhető teljesítmény, költséghatékonyság: a forrásoknak ott kell megjelenni, ahol a munka történik: az iskolákban, a tanároknál.

Egyedülállót, mert - legjobb tudomásunk szerint - sehol a világon egyetlen szervezet sem ötvözi közös fedél alatt a tehetséggondozást és a csúcskutatást. Ami a futball csúcsklubjaiban magától értetődő, az a tudomány és innováció területén (még) nem terjedt el.

Úttörők vagyunk, itthon Magyarországon, négy Nobel-díjas és egy Abel-díjas tudós irányításával. Közülük hárman Észak-Amerikából, akik rövid időn belül ugyanolyan elkötelezett híveivé váltak ügyünknek, mint a magyar szívvel megáldott többiek. S csak a margóra: egyiküket (a Stanford Egyetemről) müncheni Max-Planck Intézetünk hosszú évek óta próbálja megnyerni a tudományos tanácsadó testületünkben való szerepvállalásra, mindaddig - időhiányra hivatkozva - eredmény nélkül. Steven Chu professzor, Obama elnök egykori kiváló minisztere, a mi ügyünk mögé beállt. Mindmáig nehezen felfogható, de így van.

A koncepció kialakításakor elsősorban emberek és nem intézmények véleményére támaszkodtam. Olyanokéra, akiket jól ismerek, s akik munkásságukkal kivívták mindannyiunk elismerését. Sokan vannak: kiváló középiskolai tanárok, akadémikusok, az MTA korábbi elnökei, rektorok, kutatóintézet igazgatók. Itthonról. S legalább ennyi világhírű magyar tudóssal, akik külföldre kényszerültek álmaik megvalósításához. Megkérdeztem őket, mit kellene tennünk, hogy hazajöjjenek.

Mindezzel az információval felvértezve, s azzal a tudással, amelyet a Max-Planck-Társaság (amely az elmúlt hat évben hat Nobel-díjjal köszönte meg Németországnak a támogatást) működéséről elsajátíthattam, láttunk munkához, s dolgoztuk ki az Élvtalálkozó Csúcskutatási és Tehetséggondozó Alapítvány küldetését és koncepcióját. Egy fantasztikus csapattal, a Center for Molecular Fingerprinting (CMF) valamint a MATFIN munkatársaival. Az első tíz hónap fent összefoglalt eredményei mutatják, micsoda értéket képvisel az a csapat, amely az eredmények mögött áll.

S ha már CMF: itt a jövő megelőző orvoslásának alapjait rakjuk le, 2026. májusa óta immáron az Élvtalálkozó fedele alatt. Az eredményeink annyira ígéretesek, hogy az európai

és az ázsiai kontinens csúcsegyetemei, A müncheni Ludwig-Maximilians-Universität és University of Hong Kong, a CMF-el kötött háromoldalú szerződés keretében kötelezettséget vállalt, hogy megindítja a CMF által Magyarországon öt éve folytatott orvosdiagnosztikai vizsgálatot. Azzal a céllal, hogy a CMF-el együttműködésben kifejlessze a népbetegségek (rák, szív-érrendszeri-, légúti- és anyagcsere-betegségek) korai felismerésére szolgáló - egyszerű vérvizsgálaton alapuló - szűrőprogramját. Elsőként a világon. A jövő megelőző orvoslása egy magyar kutatóközpont vezetésével valósulhat meg, kontinenseket átszövő nemzetközi együttműködésben. A bajor, a Hong Kong-i és remélhetőleg a mindenkori magyar kormány támogatásával. A jelen és a jövő generációi jobb egészségvédelme érdekében.

A költségekről és az intézményi formáról:

A 25 tudásközpontból és az ehhez kapcsolódó átfogó természettudományos és mérnöki tehetséggondozási programból álló rendszer költsége a Max-Planck-Társaság éves költségvetésének hozzávetőleg 5 százaléka. Az arány közel megfelel Magyarországnak és Németországnak GDP-arányainak.

Ha fel kívánunk zárkózni a világ tudományos élvonalához, a GDP-arányos ráfordítás elkerülhetetlen mérce.

Mór, Stockholm, és most Budapest. Egész életemben a tudomány útját jártam, a legjobb műhelyekben tanulhattam, láttam azok belső működését. Egy dolgot biztosan tudok: a tudományban, ami a nemzetközi térben láthatatlan, az valójában nem létezik. Hiszem, és Ön is alapvetésként említi ezt, hogy Magyarország jövője a magas hozzáadott értékű tudásalapú társadalom. Ehhez a legjobb nemzetközi példákat kell átültetni a magyarországi gyakorlatba. Nincs más esély.

Teljes mértékben egyetértünk azzal is, hogy a közpénzek felhasználásának átláthatónak, ellenőrizhetőnek és elszámoltathatónak kell lennie. Ezúton szeretném kérni szervezetünk teljes körű, minden részletre kiterjedő átvilágítását. Örömmel várjuk az új kormány javaslatait arra vonatkozóan is, hogy milyen működési forma biztosíthatja egyszerre az átlátható közpolitikai kontrollt és a tudományos szabadság érvényesülését.

S végül vissza a személyemhez:

Kevés felemelőbb érzés létezik annál, mint amikor valaki munkájával hozzájárulhat hazája felemelkedéséhez. Azt vallom, aki sokat kapott a hazától, az sokkal tartozik.

Ezért szeretném hátralévő életem és munkásságom legnagyobb részét Magyarországnak szentelni. Azon dolgozni, hogy Magyarország olyan országgá váljon, amely nemcsak útjára bocsátja legkiválóbb fiatal tehetségeit, hanem tudóssá, innovátorrá, kiváló szakemberré érve képes megtartani vagy hazahívni is őket. Olyan országgá, ahol a tudományos teljesítmény és legfontosabb nyersanyagunk, a

tehetség, tudásban megnyilvánuló erőforrássá alakítása megbecsülést kap és központi szerepet játszik jövőnk alakításában.

Az elmúlt napokban sok olyan megszólalással találkoztam a közösségi oldalakon, amelyek megrendítettek. Mélyen megrendítettek. Azért, mert egy pillanatra úgy éreztem: talán mégsem lehetséges mindaz Magyarországon, amiben egész életemben hittem.

Aztán jöttek az üzenetek. Telefonhívások. Ismerősöktől és ismeretlenektől. Kutatóktól, tanároktól, diákoktól, szülőktől, barátoktól: ne adjam fel. Mert a támadásoknál sokkal többen vannak ebben az országban azok, akik hisznek a tudásban és az arra alapuló közös jövőben.

Ezért írtam meg ezt a levelet.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Bármilyen is legyen az Ön által vezetett kormány döntése az Élvonal és a CMF jövőjéről, őszintén kívánom, hogy a magyar tudomány, innováció és tehetséggondozás a következő években minden korábbinál erősebb támogatást kapjon.

És ha egyetlen személyes kívánságot megfogalmazhatok: szeretném megélni, hogy Magyarország egyszer olyan ország legyen, ahol az emberek nyíltan - bármilyen ügyben - ki merjék mondani, ha valakit, vagy valamit támogatnak.

És ahonnan a jelen és a jövő Nobel-díjasai nem elmennek, hanem hazajönnek.

A legnagyobb tisztelettel és jókívánságokkal:

Krausz Ferenc

Budapest, 2026. 05. 18.